

## Veliki trenotek.

**V** kletki je sedel droben ptiček in gledal s koprnečimi očesci v sončni dan. Bil je pevec. V sinji dalji so stale sinje gore.

»Za gorami je jug,« si je mislil ptiček. »En samkrat sem letel tja. Pa nikoli več.«

Daljne gore so se mu zdele čisto blizu. Hrepenenje mu jih je pri-  
meknilo prav do rešetke.

»Kako blizu so,« je dejal drobn ptiček. »Ko bi le rešetke ne bilo! Ko bi se vratca le enkrat odprla — enkrat samkrat ko bi se! Tedaj bi prišel veliki trenotek, dva, trije zagoni, in jaz bi bil onkraj sinjih gora.«

Žerjavi so potovali. Njih vrišč je zateglo zvenel skozi jesenski zrak — tožeč in vabeč. Klical je na jug.

Izginili so za sinjimi gorami.

Drobn ptiček se je zaletaval v rešetko.

Prišla je zima in drobn ptiček se je umiril. Sneg je zapadel in sinje gore so posivele. Pot na jug je bila v mrazu in megli.

Prišlo je še mnogo zim in mnogo poletij. Minevala so leta. Gore so se sinjile in so sivele. Selivke so prihajale z juga in odhajale na jug. Drobn ptiček za rešetko je čakal velikega trenutka.

Prišel je jasen, sončen jesenski dan. Tedaj so bila vratca na kletki odprta. Pozabili so jih bili zapreti. Kajti da bi jih nalašč ne zapirali, to ni navada ljudi.

Veliki trenotek je prišel! Drobn ptiček je trepetal od veselja in razburjenja. Previdno in plaho je prhnil iz kletke in zletel na bližnje drevo. Vse naokoli ga je begalo. Ni bil več vaju.

V sinji dalji so stale sinje gore.

Toda sedaj so se zdele zelo daleč. Vse predaleč za peruti, ki se leta in leta niso genile v kletki. Vendar mora iti! Veliki trenotek je tu!

Drobn ptiček je zbral ves svoj pogum in vso moč pa je krilca široko, široko razpel — na polet proti jugu, onkraj sinjih gora.

Vendar ni mogel dalje ko do najbližje veje. So mu mar peruti okrnele v dolgih letih ali je bilo kaj drugega, kar je zakrnelo v njem? Sam ni vedel. Sinje gore so bile daleč, mnogo, mnogo predaleč zanj.

Tedaj je tiho hušknil nazaj za rešetko.

Žerjavi so potovali. Njihov vrišč je zateglo zvenel skozi jesenski zrak — tožeč in vabeč. Klical je na jug.

Izginili so za sinjimi gorami.

In tedaj je drobn ptiček sklonil glavico in jo skril pod perot.

Veliki trenotek je minil.